

5 ΜΑΪΟΥ 2025

Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
vos ἐκ γ'.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι. ς.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι Δ

Δόξα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Εἰ ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τς σα σε μνη
ει ρη νης ε πω νυ μος δι ε πι πνοι ας Θε ου
ε δειχ θης πα νευ φη με συ γαρ τς πο λε μι ου τας ε
νε δρας φυ γου σα η θλη σας υ περ φυ σιν ως παρ
θε νος φρο νι μη δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη
ει ρη νην η μιν αι τησαι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Ταῖς μυ ρο φο ο ροῖς Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοῖς θνη τοῖς υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν οὐράνιον νύμφην τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἀκήρατον κόρην τοῦ
λυτρωτοῦ, Εἰρήνην τιμήσωμεν, τὴν ἀμνάδα τὴν πάντιμον, τὴν καὶ
μετὰ πότμον ἐν νεφέλαις ἀρθεῖσαν, Μαγεδὼν ἐκ πόλεως καὶ εἰς
Ἔφεσον φθάσασαν· ἔνθα τοῖς σημείοις καὶ τοῖς τέρασι πάντας,
ἐνθέως ἐξέπληξας καὶ τὴν πίστιν ἐκήρυξας, ἀθληφόρε ἀήττητε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Τ α μ ν ρ α τ η ς τ α φ η ς α ι Γ υ ν α ι κ ε ς κ ο ο μ ι
σ α α σ α ι φ ω ν η ς α γ γ ε λ ι κ η ς ε κ τ ο υ τ α φ ο υ ο υ η
κ ο υ ο υ ο ν π α υ σ α σ θ ε τ ω ν δ α κ ρ υ ω ν κ α ι α ν τ ι λ υ π η ς
χ α ρ α ν κ ο ο μ ι σ α α σ θ ε κ ρ α ξ α τ ε α ν υ μ ν ο υ σ α ι ο
τ ι α ν ε σ τ η Χ ρ ι σ τ ο ς ο ο Κ υ ρ ι ι ο ς ο ε υ δ ο κ η
σ α ς σ ω σ α ι ω ς Θε ο ς τ ο γ ε ν ο ς τ ω ν α α ν θ ρ ω π ω ν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Καλλιμάρτυς Εἰρήνη καὶ Χριστοῦ νύμφη ἄφθορε, σὺ αὐτῷ
παρεστῶσα ὡς ὠραία καὶ πάγκαλος, ὡς λίθους φαιδροὺς καὶ
διαυγεῖς, τὰ στίγματα φέρουσα σαρκός, καὶ αἱμάτων τὴν
πορφύραν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε. Δόξα τῷ δεδωκότι
σου ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι
Μαρτύρων καύχημα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Γ υ ναι κες πρὸς τὸ μνημα παρεγενοντο ορθοι
αι ^Δ καιαγγελικηνοπτασιανθεασααμεναι
ετρεμον ^π οταφοσεξηστραπτεζωην ^Δ τοθαυ
μακατεπληττεν αυτας ^π διατουτοαπελθου
σαιτοις μαθηταις ^Δ εκηρυττοντηνεγερσιν ^π τονΑδην
εσκυλευσεΧριστος ^Δ ωςμονοςκραταιοςκαιδυνα
τος ^Δ καιφθαρενταςσυνηγειρεπαντας ^Δ τοντηςκατα
κρισεωςφοβονλυσαςδυνααμειΣταυρου ^π

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἄγνή, μάρτυς Εἰρήνη οἱ χοροί, τῶν ἀγγέλων καὶ βροτῶν, φύσις ἐξέστι ἐπὶ σοί, πῶς τὸν ἀρχέκακον δράκοντα κατεπάτησας, ὥραίοις σου ποσὶ καὶ κατηδάφισας, καὶ πλήθη ἄσεβων ἐχειραγώγησας, καὶ διαδήματι κάλλους παρὰ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου ἐστέφθης· διὸ αἰτοῦμεν, μὴ ἐπιλάβου καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ Δι ς

Ε κ των α νω κα ατελθων των υ ψω μα των Γαβρι

ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
 ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
 σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
 σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
 κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
 λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ
Ο ι μι σϝ ϝν τε ϝ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
 ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^M πν υ ρι ι ι ι ι ^{B8} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^{B8}

^{B8} Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^{B8}

^{B8} Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^{B8}

^{B8} Κ ^χ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^{B8}

^{B8} Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

^{B8} ζει ^{Δι} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^{B8}

ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμὸς λθ' (39).

Ἦχος Βου

Υπομε ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον
και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε
ως μ

Στίχ. α'. Και α νη γα γε με Εκ λακ κς τα λαι πω
ρι ας και α πο πη λς ι λυ ος

Υπομε ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον
και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε
ως μ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου και κα

τευ θυ νε τα δι α βη μα τα μ

Υπομε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προ

σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε ω ως μ

ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Μαρκ. γ' 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.**

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ

πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἤχον β'.

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ζ'

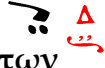
 Ταις της Α θλο φο ο ρα πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην ζ' Ταις της Θε ο το ο κα πρε σβει αις ε λε

 η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

 των Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μ

Ως της ει ρη νης ε πω ω νυ υ μοσ την υ

περ ε χου σαν πα ντα ν δ δ ν ει ει ρη η η νην

Χρι στον τον Κυ ρι ι ο ο ον η η μων εν τοις

με λε σι σ ει ρη η νη η ε δο ο ξα α α α

σας εν μαρ τυ ρι ου γαρ τη πα λη δι ε ε

ε ε πρε ε ε ε ψας πυ ρος βα σα νων τε ε ε μα α

στι ι ι γων και ξι φος στε ρως κα τα α τολ μη

η σα α α σα αλλ ι κε τευ ε δε ο με ε θα

Α αυ τον δω ρη θη ναι τω κο σμω τη η ην ει ει ρη

η η νην και ταις ψυ χαις η μω ων το με ε γα ε ε ε

λε ε ε ε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες
τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὦδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Την Μω σε ε ως ω δην α να λα β8 σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε
νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μ8 Θε ος
και δο ξα σω αυ τον

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Εσταν ρω ω θης σα ρ κι ο α πα θης τη
φυ σει τ8 Πα τρος ε ε κε ντη θης την πλευ ραν πη
γα σας κο ο σμω αι μα και υ δωρ συ η μων Θε ο ος
και δο ξα ζο μεν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τον Σταυ ρο ον σ8 τι μω και την Τα φην δο
ξα ζω α γα θε και αι υ μνω και προ σκυ νω την Ε
γε ρ σι ιν σ8 και α να κρα ζω συ η μων Θε ο ος και
δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Κ αν ε γε ευ σω χο λης ο γλυ κασ μος της

Εκ κλησι ας α αλλ ε πη γας η μιν την α φθα ρ

σι ι αν εκ της πλεν ρα ας σθ συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε λο γι ι σθης Σω τηρ με τα νεκ ρων νε

κρς ε γει ρας α α πε γευ σω της φθο ρας δι α φθο

ραν γαρ ο ο λως ουκ ε ε γνωσ συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε υ φραι νε ε σθω Σι ων α γαλ λι α σθω

και ο θ ρανος ε ε ξα νε ε στη Χρι στος νε κρς

ε γει ει ρας υ μνο λο γθ ρν τας συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ο θο νι ι οισ ει λη η σας Δ Ι ω

σηφ το σω μα σΧριστε ε εν μνη μει ω τω και νω

κα τε θε το ο σε την σω τη ρι ι αν Δ νε κρως δε ως

Θε ο ος ε ξα νε στησας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο λα βυ ρ σαι τον ο ορ θρον Δ αι γυ

ναι κες ει δον τον Χρι σον και αι τοις θει οις Μα θη

ταις ε βο ων ο ον τως Χρι στος α νε ε στη Δ δευ

τε συν η μιν α νυ μνει τε αυ τον

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστοιχίς·
Σαῖς με προσευχαῖς, μάρτυς Εἰρήνη, σκέπε.

Ὡδὴ α'.

Ἄσομαί σοι Κύριε. Ἦχος Βου ς

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σ τε φα νος υ πα αρχωντης Α θλη φο ο ρα ταυ

της Χρι στε ε ταις πρε σβει αις ε ρη νην τω κο σμω

και δο ξαν την α μα ραν τον τοις υ μνυ ρ σι σε δω ρη

σαι

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Α ι γ λ η δι α λα α μ π σ α πα ρ θε νι ι α σ και
κο σ μ μ ε ε ν η τ ω κα λ λει της σ η σ μα ρ τυ ρι α σ
Ει ρ η ν η με γ α λ ω ν υ με σω ν υ μ φι ι ω πα ρι στα
σαι

Δόξα.

Ι λε ω ν γε νε ε σ θ αι τ αι σ Εκ κ λ η σι ι αι σ τον
σον δυ σω ω πει ν υ μ φι ο ν Ει ρ η ν η θε ο φ ρ ο ν
και π τ αι σ μα α των τη ν α φ ε σιν πα ρ ε χ ει ν τοις υ
μ ν σι σε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ α ρ κα γε γ ο νο ο τ α τον Θε ο ν Λ ο ο γ ο ν και
πε φ η νο τ α κα θ η μ α σ α γι α Πα ρ θε νε α φ ρ α
σ τ ω σ α πε κυ η σ α σ υ πε ρ λο ο γ ο ν και εν νοι αν

Τῆς Ἑορτῆς
ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Σ τει ει ρ ω θε ν τ α μ τον ν ο ν κα α ρ πο φο ρ ο ν ο Θε
ο ς α ν α α δει ξ ο ν με γε ω ρ γε ε των κα λ ω ν

φυ τῶ γε των α γα θων τη ευσπλαγχνι α σῶ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ α ας πα λα μας Ι η σῶ προ ο ση λω σας εν Σταυ

ρω τα ε ε θνη πα ντα εκ της πλα νης συλ λα βων

προς ε πι γνωσιν την σην συ νε κα λε σω Σωτηρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ι ι ου δαι ων ο λα ος τω ω Πι λα τω εκ βο α

Α πο ο λυ σον μοι τον κα κῶ ῥο γον λη στην α

ρον α ρον σταυρω σον τον α να μαρ τη τον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ τα αυ ρω θεν τος σῶ Χρι στε συ υ νε σκο τα σε το

φως η γη η ε σει σθη και εκ τα α φῶ νε κροι

ε ξα νε στησαν πολ λοι φο βω τῶ κρα τῶς σῶ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π α α ρε στω σα τω Σταυ ρω η η α μνας σῶ Ι η

σῶ κλαυ θμω ω ε βο α που πο ρε ευ η Υι ε

που α περ χη ο α μνος ο υ περ παντων σφαγεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο ο σκυ νω σθ τον Σταυρον α α νυ μνω και την τα

φην τι μω ω τα πα θη και τς η λς των χει ρων

και την λογ χην Ι η σου και την Α να στα σιν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ε ξα νε στης Ι η σου ε ε σκυ λευ θη ο εχ

θρος Α δα αμ ερ ρυ σθη και η Ευ α συν αυ τω

των δεσ μων και της φθο ρας τη Α να στα σεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α α να σταντος σου χρι στε συ υ νε τρι βη σαν μο

χλοι και πν υ λαι α δου και θα να τς τα δε σμα

δι ε λυ θη σαν ευ θυς φο βω τς κρα τς σς

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Θ ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η

μων α νε ε στη κρα ζων Ι η σς ο λυ τρω της

ο ε γει ραστον Α δαμ τη ευσπλαγχνι α Αυ τϑ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ευ φραι νε σθω συν η μιν Μα α θη των η δω δε

κας συν Μυ υ ρο φο ροις γυ ναι ξι και Ι ω σηφ

και τοις αλλ οις Μαθη ταις και Μαθη τρι αις Χριστϑ

Τῆς ἁγίας. Ὡδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε. Ἦχος Βου ς

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μ υ υ υ ρα κε νω θεν τος αι σθη η σιν σα την

οι κϑ με νην ευ ω δι α α σαν τος χα ρι τι δε

ξα με ε νη α νε πτε ρω ω θης προς τον τϑ τϑ πο θον εν

δο ξε

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε ε ε σχες τον Θε ον συλ λη πτο ο ρα εν τοις

σοις α γω σι και συ να σπι ι ζο ντα παν σο φε δι

α τϑ ϑ το στε φα νω θει ει σα τϑς τυ ραν νϑς κα τε πα λαι

σας

Δόξα.

Π υ υ υργος α ρε των α κλο νη η τος και θε
ο σε βει ας κα τοι κη τη τη ρι ον γε γο νας
και αν δρει ει ας και σω φρο συ υ νηεν δι αι τη μα πα
νευ φη με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρ ε ε ε ων με χρι σθ ο θα να α τος ε στη προσ
βα λων τω εκ σου τε χθε ε ντι Πα να μω με δι α
τς ο το α θα να σι ι ας α παρ χην σε ο νο μα ζομεν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου σεμνὴ καὶ τὰ ἄθλα, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνὴ καὶ τὰ θαύματα, ἐχθροῦ κατέβαλον Εἰρήνην ὀφρύν. Κυρίου γὰρ Νυμφίον σου ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας, οὐ θάνατον δι' αὐτὸν ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀνετίθης ὅλη πρὸς Θεοῦ, τῆς εὐσεβείας, φοροῦσα τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ. Δι. -Θ.

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξας την ε γερ σιν α λη θως
α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σι ι ιν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς ἀγίας.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, καὶ Μαρτύρων
στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνη, αἷματι τοῦ μαρτυρίου
ἐρρραντισμένη, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς
Μάρτυς ἐδέξω, * βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ
πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρύτοις· καὶ
τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ
Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεής, ἐστολισμένη,
πεποικιλμένη, εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτή, στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ἐξ
ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, * βραβεῖον νίκης τῆς
σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος
Εἰρήνης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,

Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὔθις, Εἰρήνη.

Εἰρήνη τηθεῖσα ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλίσκου καὶ Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. Οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπής, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῇ ὤκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ· ἦν δέ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη, χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινος γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὅρᾳ γοῦν δι' ὀράματος τῇ νυκτὶ περιστερὰν ἐλθοῦσαν, ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε· καὶ ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα, δι' ἄλλης θυρίδος εἰσελθόντα κόρακα καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρων Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησε, τὴν μὲν περιστερὰν, λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων καὶ ἀνοικτῆριον Βαπτίσματος· τὸν δὲ ἀετὸν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημαίνειν νίκην· τὸν δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄφεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν· καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν· τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. Τεθῆναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, «Εἰρήνη», καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰδῶλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν· ὧν ἓνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαί τι δεινόν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου ἀναστάντα καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ρίψαντα, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρίψαι καὶ αὐτόν θανατῶσαι καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν Ἀγίαν μακαρίσαι. Παραυτίκα οὖν αὐτῇ τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπών, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε.

Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὔθις ἡ Ἀγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται· καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ἔρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γέννη. Ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβῆς μείνας καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὔθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγίης. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται· τοῦ δὲ κινουντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἀγία τηρεῖται ἀβλαβής. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλέπειν ἐποίησε.

Καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἥλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστός ἐπιτίθεται καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριάκοντα. Ἐτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλὰ παραδοξοποιῶν ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχὰς τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίς ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινήντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἀγία, εἶτα διαρρήγέντος καὶ τῆς Ἀγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ ἐπίστευσαν ὥσπερ μυριάδες δέκα.

Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέφαντος καὶ ἐν τῷ τελευτᾷ ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβής, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος· ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος τῶν Περσῶν βασιλεὺς ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἦθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσιν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ καὶ ὀφθῆναι τῷ βασιλεῖ. Τὸν δέ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἀγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῶ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον ἀπολιπόντα, δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρί· καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἐφεσον καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἕξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ἣ οὐπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὗρέθη ἡρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμούς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εἰρηναίου, Πελεργίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλησάντων.
(†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες θάνατον ἀνδρικωτάτως,
Ὑπὲρ Τριάδος λαμβάνουσιν Ἁγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Στίχ. Ἐγκαινίων ἄγομεν μνήμην Ναοῦ σου,
Κύρου, Πάναγνε, τῆς Κύριον τεκούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου, Ἰουλιανοῦ, Εὐβούλου, Μαλκάμονος, Μωκίμου καὶ Σαλαμάνη, τῶν ἐν Πέτρᾳ μαρτυρησάντων, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ.
(†284-305)

Στίχ. Ἐν Πέτρᾳ ἤθλησεν ἡ ἐξὰς Μαρτύρων,
Καὶ πρὸς ὀγδόης αἰῶνα συνεισῆλθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ προφήτου, ἐν Δαμασκῷ μαρτυρήσαντος.

Στίχ. Προφήτης, Ἐφραίμ, ἐκλήθης καὶ Μάρτυς,
Τὸν προφητικῶς Λόγον ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκόπου Μαδύτου. (~†990)

Στίχ. Χριστὸν δοξάσας, Εὐθύμιε, τῷ βίῳ,
Θαύμασι πολλοῖς ἀξίως ἐδοξάσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰοβινιανοῦ (Jovinian), ἀναγνώστου τοῦ ἁγίου Περεγρίνου (Peregrine) ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (~†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βριτονίου (Britonius) ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†386)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (~†445)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικήτα (Nicetus), ιε' (15ου) ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (†449)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, ἀρχιεπισκόπου Ἀρελάτης (Arles) ἐν Γαλλίᾳ. (†449)

Στίχ. Ἰλαροῦ Χριστοῦ εἰκὼν ὁ Ἰλαρίων,
Βλέπει ἱλαρῶς τὸ φῶς τοῦ Παραδείσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γεροντίου, ἀρχιεπισκόπου Μεδιολάνων ἐν Ἰταλίᾳ. (†470)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κρησκεντιανῆς (Crescentiana), ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὑδρόκου (Hydrock) τοῦ ἐρημίτου, προστάτου ὁμωνύμου ἐνορίας (Lanhydrock) ἐν

Κορνουάλλη (Cornwall) τῆς Ἀγγλίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σακέρδου (Sacerdos), ἐπισκόπου Σαγούντου (Saguntum) ἐν ἀνατολικῇ Ἰσπανίᾳ. (~†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλφράδας (Waldrada), ἀ' ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἀγίου Πέτρου εἰς Μέττιν (Mettis, Metz) ἐν Γαλλίᾳ. (~†620)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαυροντίου (Maurontius), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς ἐν Δουάη (Douai) τῆς βορείου Γαλλίας. (†702)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐχα (Echa), Ἀγγλοσάξονος ἱερομονάχου καὶ ἐρημίτου ἐν Κράυκ (Crayke) πλησίον τῆς Ὑόρκης ἐν Ἀγγλίᾳ. (†767)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρλαάμ καὶ Γεδεών, ἀσκησάντων ἐν Σερπούχωφ τῆς Ῥωσίας. (†1377)

Στίχ. Ὁψει θεϊκῇ Βαρλαάμ Γεδεών τε,

Τῆς Ἀγνῆς Μονὴν ἱδρυσαν ἐν Σερπούχωφ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ νεοφανοῦς, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος. (†1426)

Στίχ. Ἡῤφρανᾶς, Ἐφραίμ, Θεὸν τῇ βιοτῇ σου,

Καὶ τοῖς θαυμασίοις σου πιστοὺς εὐφραίνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως (1613) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Γελιέζνι-Μπορόκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1442)

Στίχ. Ἐπανεῖδον φῶς λείψανα Ἰακώβου,

Τοῦ εἰρηνικῶς ζῶντος ἐν φωτὶ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδριανοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μόνζα ἐν Ῥωσίᾳ. (†1619)

Στίχ. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνδρείως ἀσκητεύσας,

Ἐθλῶν ἀνδρικῶν ἀπέλαβε τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Μπάνια-Λούκα ἐν Βοσνίᾳ, ὑπὸ τῶν ἀθέων κατακτητῶν δεινῶς βασανισθέντος, ἀναιρεθέντος καὶ ποντισθέντος εἰς τὸν ποταμὸν Βερμπάνια. (†1941)

Στίχ. Χριστοῦ τοῦ καλοῦ ποιμένος τύπος ἦσθα,

Ὑπὲρ ποιμνίου τὴν ψυχὴν ἐκὼν θύων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α'

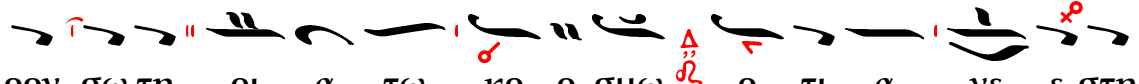
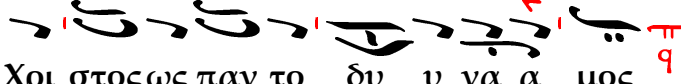
A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

ᾠδὴ γ'

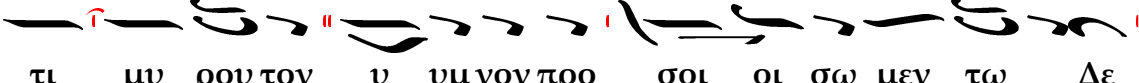
Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στερε ου ου με ε θα ^π

ᾠδὴ δ'

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε

 σφοδρον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

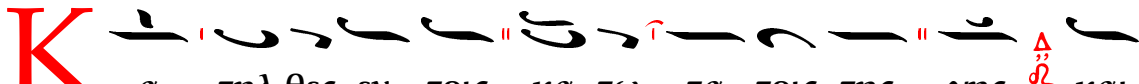
ὠδὴ ε'

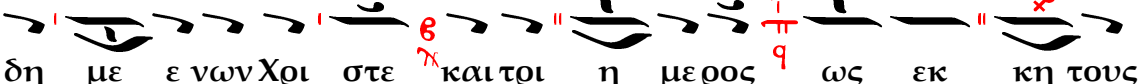

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

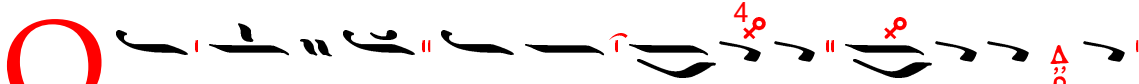
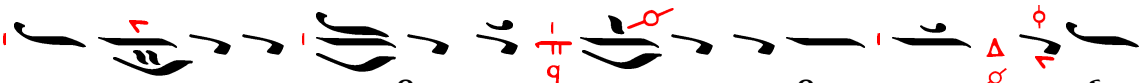
ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τριψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θύς το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

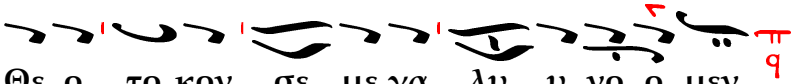
Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

την τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο

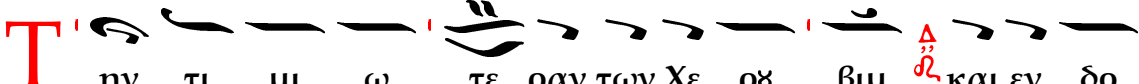
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

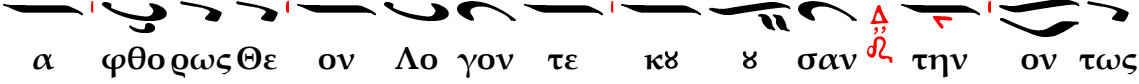
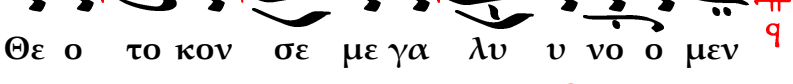

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

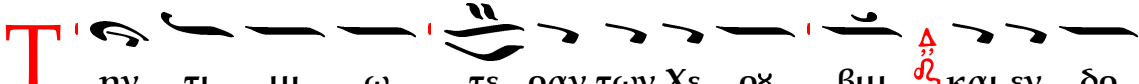
T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

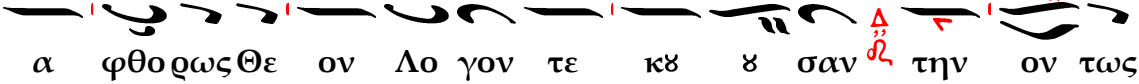
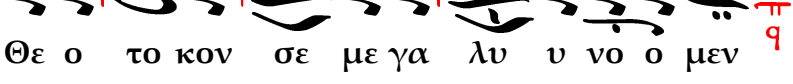
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

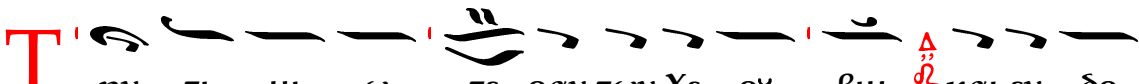
T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

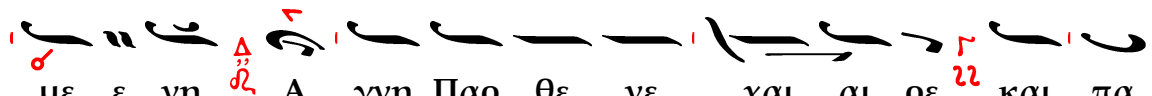
6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

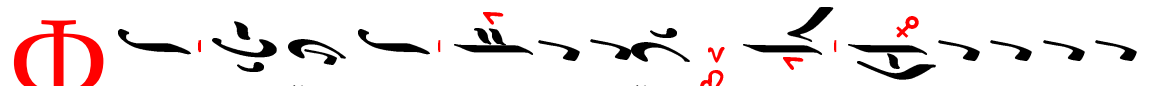
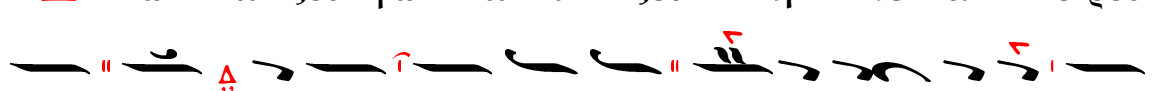
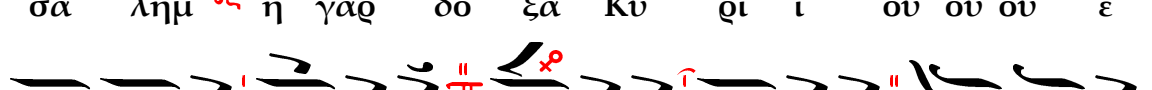
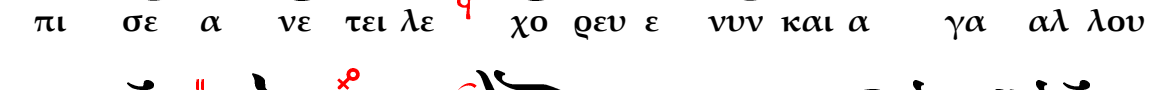
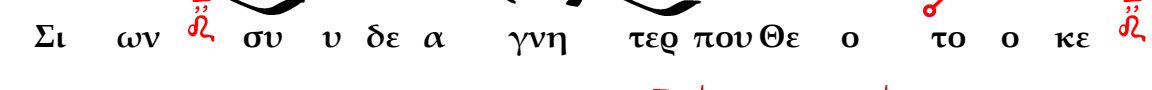
Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

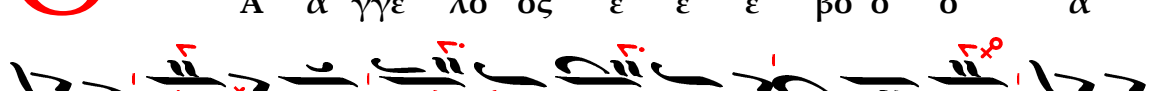
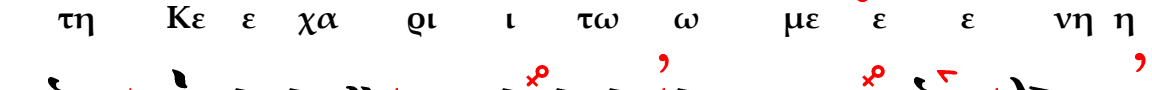
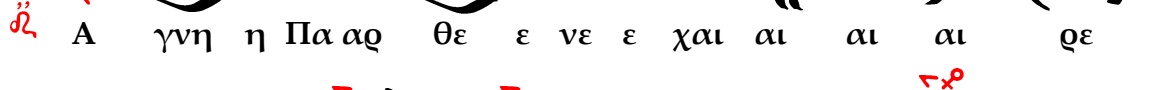

 με ε νη ^Δ2 Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε ²² και πα

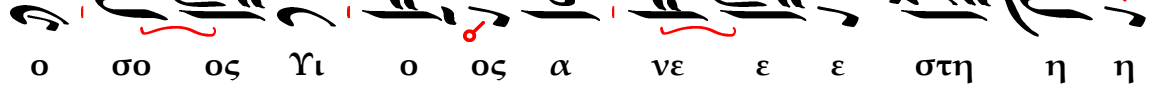
 λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ2 ο σος Υι ος α νε στη ²² τρι

 η μεροσεκ τα φου ⁹

Φ
 ω τι ζου φω τι ι ζου ^Δ2 η νε α Ι ε ρου

 σα λημ ^Δ2 η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

 πι σε α νε τει λε ⁹ χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

 Σι ων ^Δ2 συ υ δε α γνη τερ που θε ο το ο κε ^Δ2

 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου ⁹

και ἀργῶς

Ο
 Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

^Δ2 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ2

 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

 τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου ⁹

Φ ω τι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ ϝ η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ϙϝ ϝ σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πϝ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κϝ ϝ ϝ ϝ σϝ ϝ ϝ ϝ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἁγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ρ ω σθει σα κα αλ λι πα αρ θε νε Σταυ ρω τω τϝ
 ϝ Κυ ρι ι ϝ σϝ τυ ραν νων ε λυ σας θρα α α
 σος α θλϝ σα Μαρ τυ υς γεν ναι αι ως και προς Χρι

στῶ α πει ει λη φας ^Δ βρα βει α νι ι κης πα αν σο
 φε ^Θ Ει ρη νη με γα λω ω νυ με ^Δ υ περ υ
 μων δυ υ σω πῶ ῥ σα ^Δ των σε τι μω ντω ων εκ
 πο ο θου ^Θ

Καὶ τῶν Μυροφόρων.
 Αὐτόμελον.

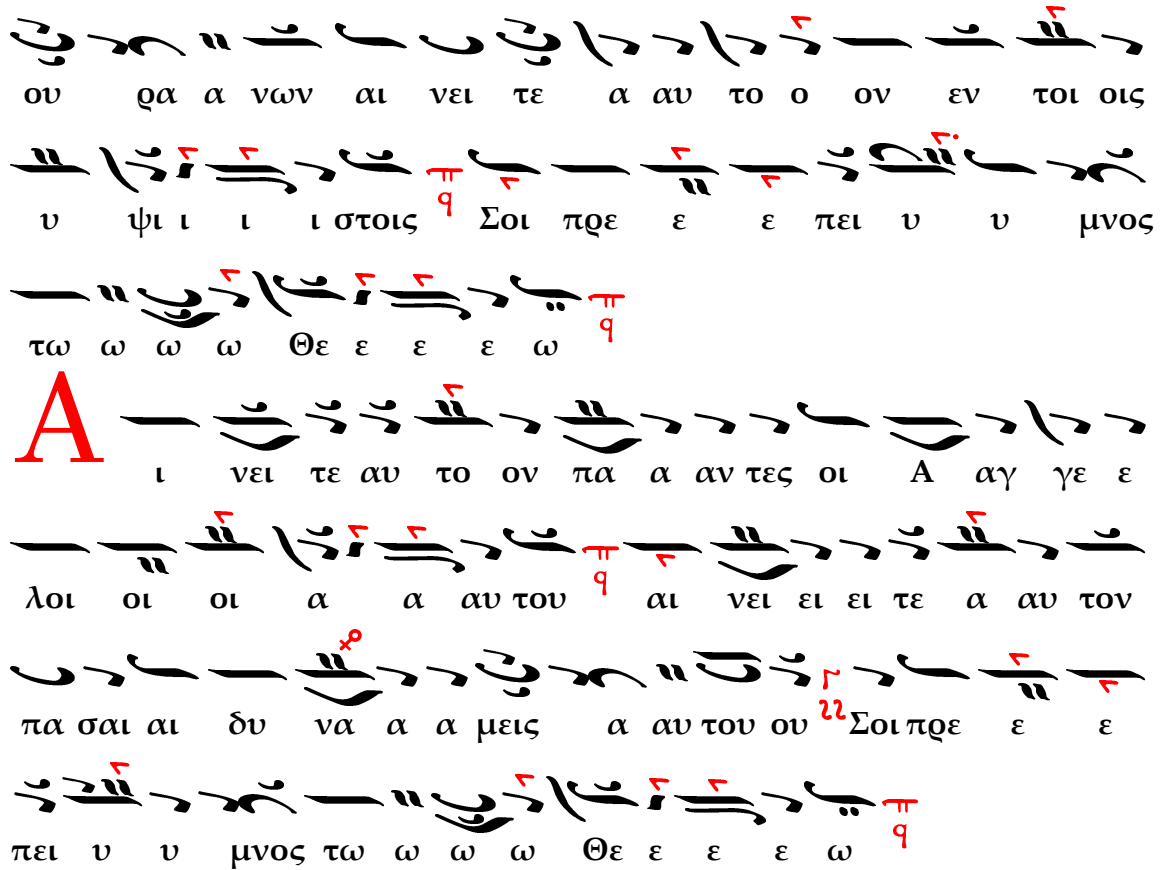
Ἦχος Βου ^Θ

Γ υ ναι κες α κῶ τι ι σθη τε ^Δ φω νην α γα
 αλ λι α α σε ως ^Θ τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
 σας ^Δ φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον ^Θ δρα με τε
 φι λοις ει ει πα τε ^Δ τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
 λι α ^Θ βῶ λο μαι γαρ το πλα α σμα μῶ ^Δ χα ραν ε
 κει θεν αυ γα α σαι ^Δ εξ ης προ ηλ θε εν η
 λυ υ πη ^Θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^Π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθληφόρου, Εἰρήνῃ νῦν ἡ Μάρτυς, πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, εἰς εὐτυχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς, ἀριστείας παραθέμενοι.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθληφόρου, Εἰρήνῃ νῦν ἡ Μάρτυς, πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, εἰς εὐτυχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς, ἀριστείας παραθέμενοι.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὴν ἱεράν σου εἰκόνα κατασπαζόμεθα, νῦν αἰσθητῶς Ἀγία, νοερῶς δὲ τὰ θεῖα, λείψανά σου πάντες ἀπὸ ψυχῆς, προσκυνοῦμεν καλλίνικε, ἐκδυσωποῦντές σε βλάβης παντοδαπῆς, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ρύεσθαι.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰρήνης νῦν τῆς παρθένου, δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ Ναῶ τῷ θείῳ, καὶ αὐτῆς τὴν εἰκόνα, τὴν πάνσεπτον σὺν φόβῳ καὶ χαρμονῇ, προσκυνήσωμεν ἅπαντες, καθικετεύοντες, ταύτην πάσης ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς ρύεσθαι.

Δόξα. **Τῆς Μεγαλομάρτυρος.**

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Ε ι ρη νι κην θυ σι ι αν τω Θε ε ω
δι α Μαρ τυ ρων α γω ω ω νι σμα α τος
την κα λως ι ε ρ ρ γη η η σα α α α σα
εν θα ει ει ρη η νης το πλη ρω μα Α αυ γα α α
ζει Ει ει ρη η νη εν τι μη ει σε λη η η η
λυ υ υ υ θας τυ ρα α α α αν νω ω ω ω
ων τη η ην ο ο φρυν κα τε πα α α α τη η σα
ας αν θρω ω ω πς προς την πι στιν ε ε ε φειλ κυ υ
σας και Α γγε ε λων τα τα αγ μα τα α ε ε ε
φθα α α σας τη υ περ φυ υ υ σι ιν υ πο μο ο

νη η η η σδ δι ο ο και α γγε λι ι καις εν
 υ ψι ι ι στοις χο ρο στα α σι ι αις νυ
 υν συ υγ χο ο ρε ε ευ ς ς ς ς σα ει ρη
 νο ποι ων σδ χα ρι σμα των το ον πλδ ς τον
 μνο λο γοις σδ δευ ρο ο πρυ τα νε ε ε ευ ς ς ς
 ς σα τοις ε κτε λδ σι πι στως την πα νε ε ευ
 σημονμνη η η η μη η η ην σδ

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
Η λ θον ε πι το μνη μει ει ει ον η Μαγ δα λη νη
 και η α αλ λη Μα α ρι ι ι α ζη τδ ς σαι το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ον και τον Α γγε λον
 ει δον ω σει α στρα α πην κα θε ζο με νον ε
 πι ι ι ι το ον λι ι ι θον και λε γο ντα α

α α α α α αυταις τι ζη τει τε τον ζω ω ω ντα
 με τα των τε θνε ε ω ω ω των α νε στη κα α
 θωωσ ει ει πεν εν Γα λι λαι α Αυ το ον ευ ρη η
 η η σε ε ε ε τε προς ον βο η η σωω μεν
 ο α να στας ε εκ των νε ε κρω ων Κυ ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ νουμεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες ^Δ₂ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ₂ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην ^π₉

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ₂ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ₂ και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^π₉

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη ^Δ₂ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας ^π₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε   Α γι ος ο Θε ος   Α γι ος

Ι σχυ ρος   Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ   ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ   αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α   γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Α   γι ι ος ο Θε ε ε ο ος   Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος   Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος   ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας

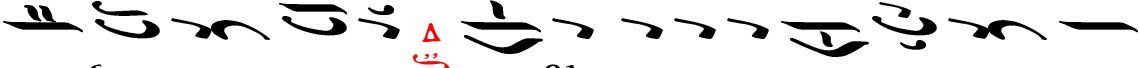
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας

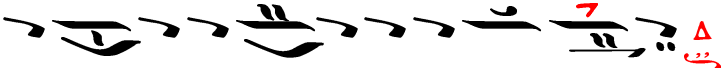
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος   Δι

Ε   ι ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τς σα σε μνη

ει ρη νης ε πω νυ μος δι ε πι πνοι ας Θε ου

ε δειχ θης πα νευ φη με   συ γαρ τς πο λε μι ου τας ε

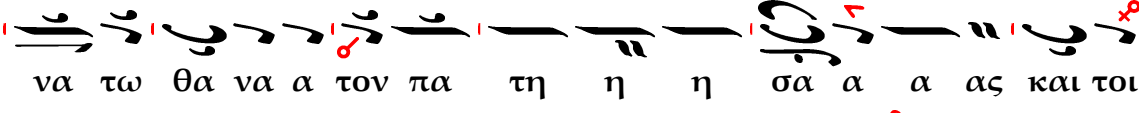

 νε δρας φυ γου σα ^Δ η θλη σας υ περ φυ σιν ως παρ

 θε νος φρο νι μη ^β δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη

 ει ρη νην η μιν αι αι τη σαι αι αι ^Δ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

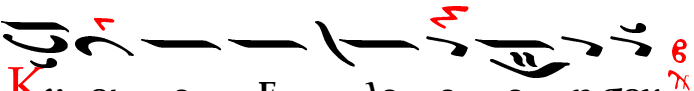
Ἦχος π̣α̣ ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̣α̣ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^v

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^v

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^uδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι' - Θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

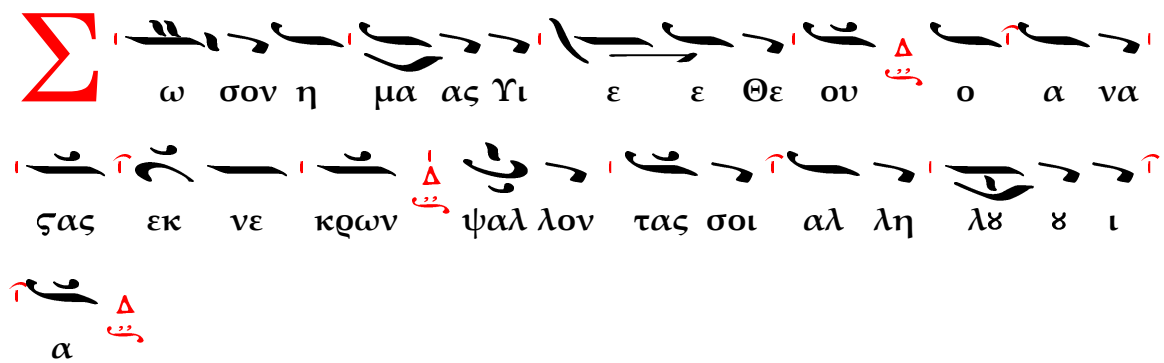
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

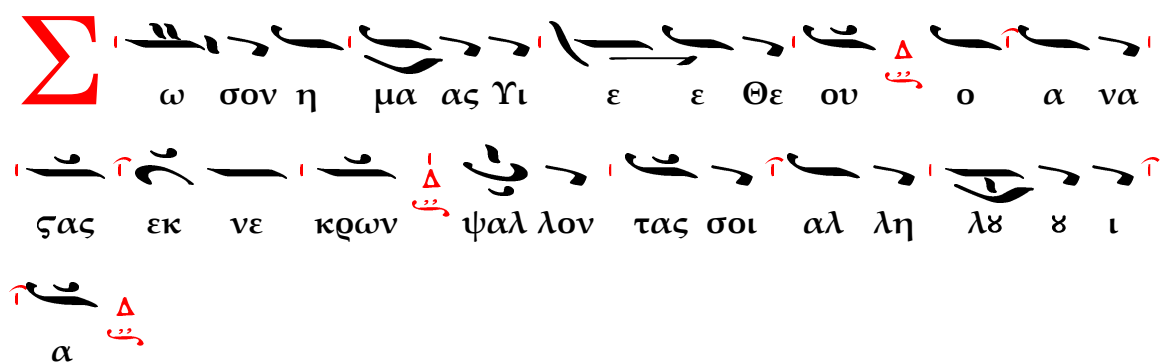
Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

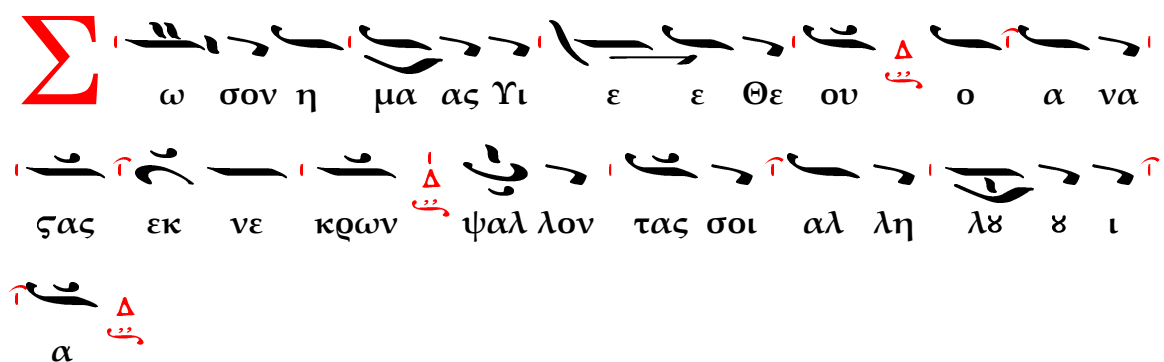
Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

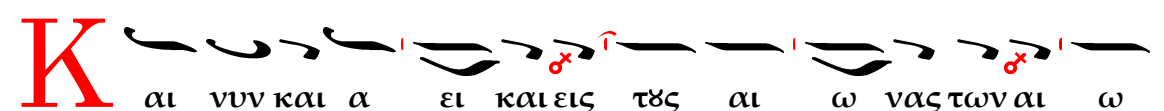
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι - ς

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

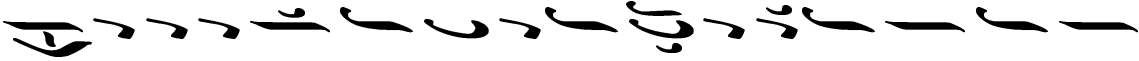
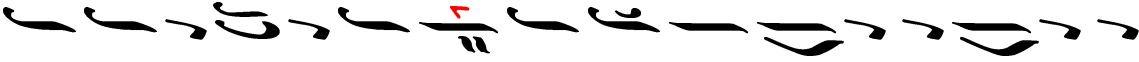
ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

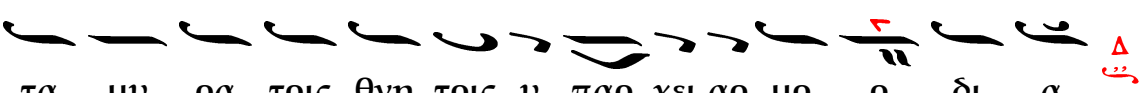
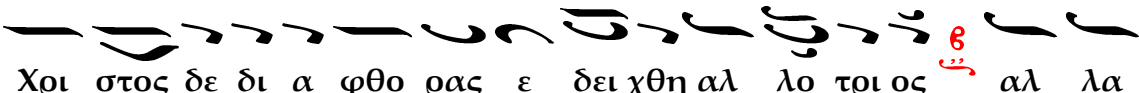
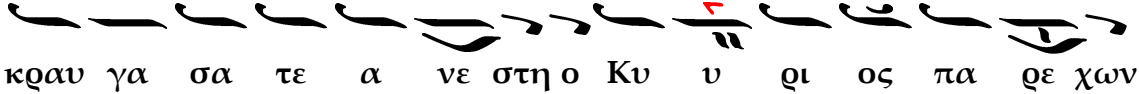
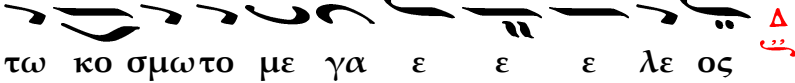
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

 με γα ε ε ε λε ος

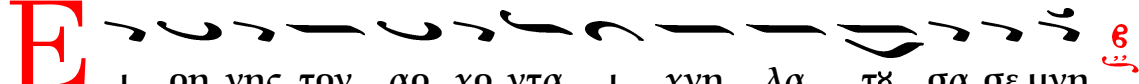
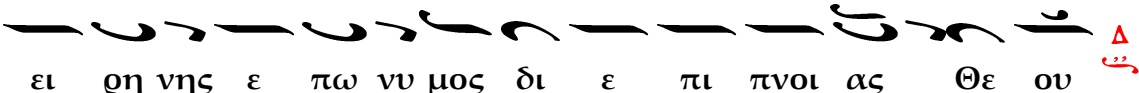
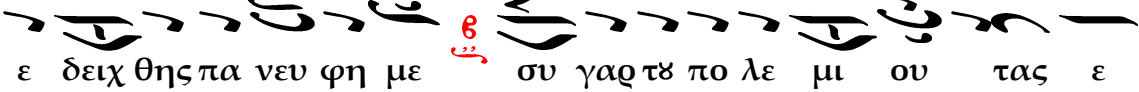
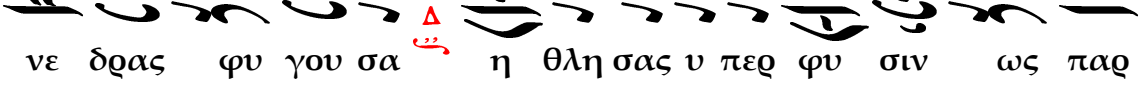
T

 αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος

 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

E

 ι ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τς σα σε μνη

 ει ρη νης ε πω νυ μος δι ε πι πνοι ας Θε ου

 ε δειχ θης πα νευ φη με

 νε δρας φυ γου σα

 θε νος φρο νι μη δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη

ει ρη νην η μιν αι τησαι ⁶

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος ² Δι-Θ

Το χαι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθε γξα α με νος ^Δ τον
θρη νον της προ μη το ρος Ευ ας κα τε πεν σας ^Δ τη Α
να στα σει σϛ Χρι στε ο Θε ος ⁶ τοις Α πο στο λοις δε τοις
σοις κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ^Δ ο Σω τηρ ^{Ζ'} ε ξα
νε στη τϛ μνη η η μα το ο ο ος ^Δ

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Ἦχος ² Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ⁶ ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ζ'

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(ζήτει τῇ ια΄ Ιουλίου)

Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα εἰς Μάρτυρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

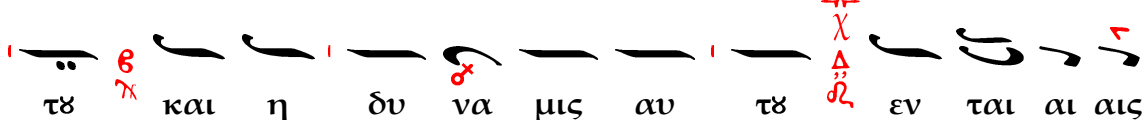
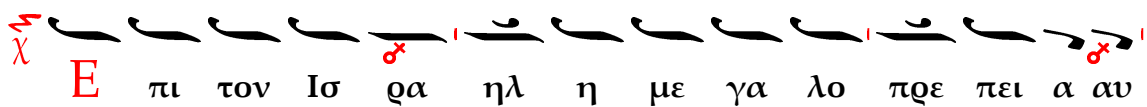
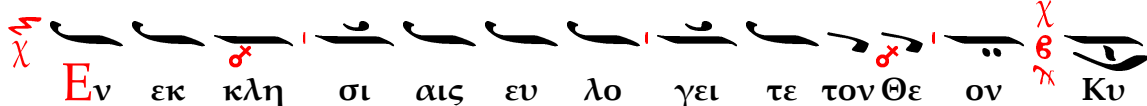
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ΄).

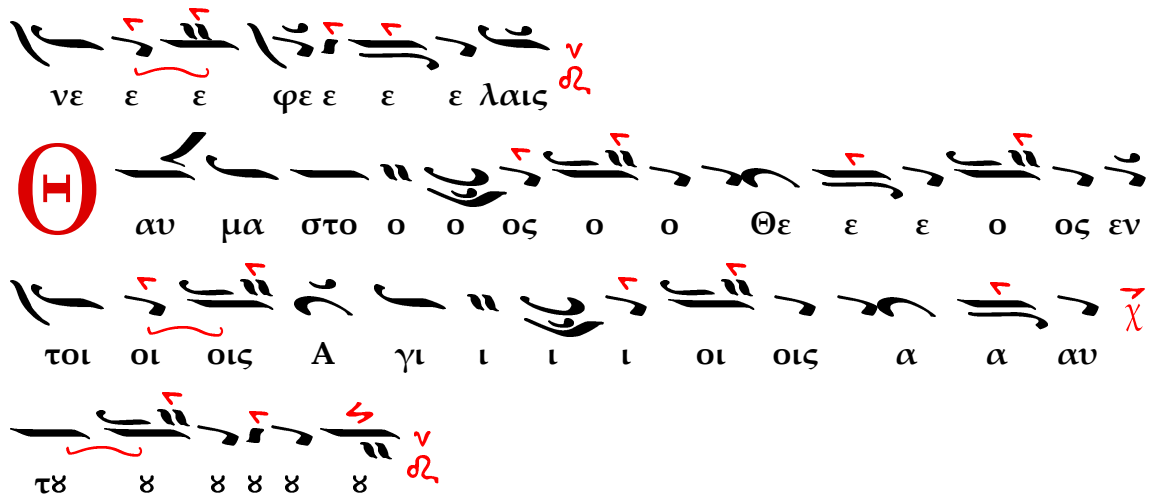
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. (ξζ΄ 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

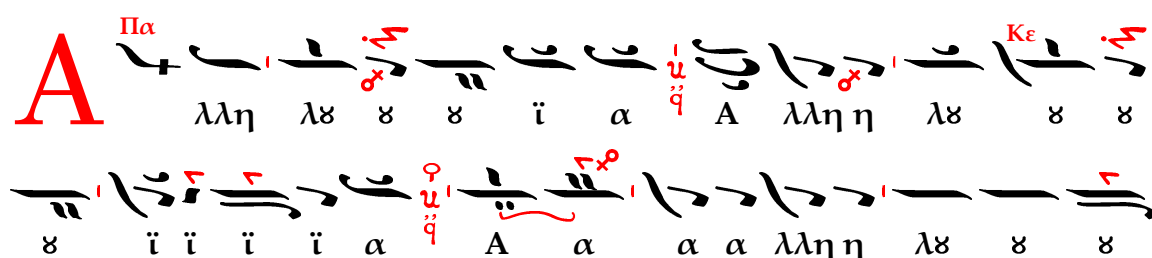
Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνόητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς λθ'.

Ἦχος 4 Κε δ

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι ^{u q} καὶ

εἰσήκουσε ^{u q} της δε η σε ω ω ω ως μ8 ^{u q}

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 i α ^{u q} A λλη η λ8 8 8 ^{Κε}

8 i i i i α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου ^{u q} καὶ

κατεύθυνε ^{u q} τα δι α βη μα τα α α α μ8 ^{u q}

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 i α ^{u q} A λλη η λ8 8 8 ^{Κε}

8 i i i i α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8 8

8 8 8 i i ^M α α α α α α α ^{Κε} ^{u q}

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ιε' 21-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

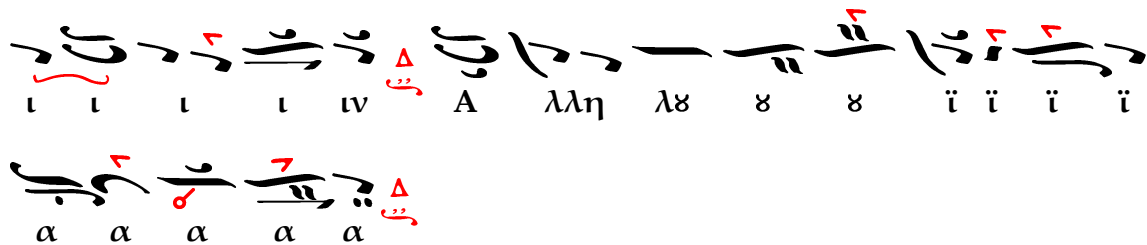
ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

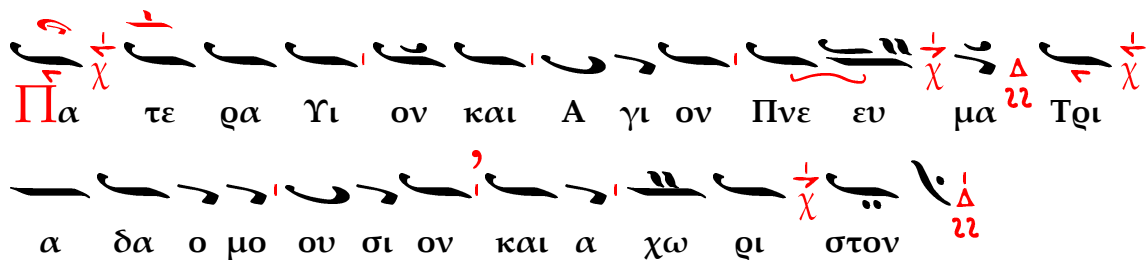
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

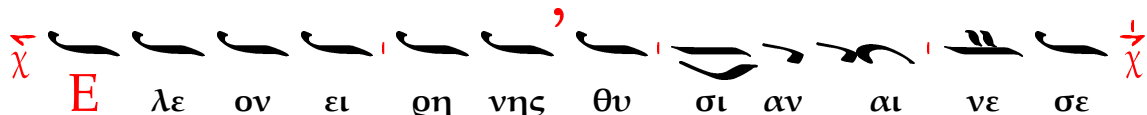
Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

ε ε ε εν

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς Ζω

Ζω

Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

9-8' u x

οἰς ἐν τοῖς μνημασί ²² ζωήν χαρίσα αὐμενο
ο ο ο ο ο ο ο ος ⁹

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθή η τω στομα η μων αινεσε
ως σθ Κυρι ε ⁶ ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σθ ^Δ ο τι η ξιωσας η μας ^Δ των α
γιων σθ με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων ⁶ τη ρησον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με εραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υνην σθ ⁶
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α ⁷ α α ^Δ

Ἦχος Δι-Θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
^Δ νον ⁶ α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος ⁶ (δὲς)
Τ ο ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον ² α πο τθ νυν και ε ως

							
τ	α	ω	ω	χ	ν	ο	οσ